

କେ. ଆର. ଶ୍ରୀନିବାସ

ବନାମ

ଆର୍. ଏମ୍. ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 30, 1994

[ମଦନ ମୋହନ ପୁଅ ଏବଂ କେ. ଜୟଚନ୍ଦ୍ର ରେଞ୍ଜି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ— ପରୀକ୍ଷା— ଉତ୍ତର ଖାତାର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ— କୁଳପତିଙ୍କ ପୁଅ ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ ଚାହିଁଛନ୍ତି — ଅଧିକ ଅଙ୍କ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ— ପିତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ କାରଣରୁ ହେଉଥିବା ଅଭିଯୋଗ— ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତର ଖାତାକୁ ନଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି— ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଖାତା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ପରେ ପରୀକ୍ଷା ଫଳକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ— କୁଳପତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିକୂଳ ମତବ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ହଟାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ 1988 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବ୍ୟାଚେଲର ଅଫ୍ ମେରିଟାନ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପିତା, ସଂଲଗ୍ନ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ଥିଲେ । 16ଶ ପରୀକ୍ଷାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତିନୋଟି ବିଷୟର ତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଖାତାର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଅଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତିର୍ଣ୍ଣ ସହିତ ଡିଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ପରୀକ୍ଷାର ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଖାତାଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । 1991 ମସିହାରେ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଜଣେ ଗବେଷକ, ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲା ଦାୟର କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଫଳକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଖରେ ଖାତା ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା କିମ୍ବା ଏଭଳି ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା, କାରଣ ଏଥିରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅନିୟମିତତା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କୁଳପତି ନିଜ ପୁଅ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଫଳରେ ହେଉଥିବା କରାଯାଇଥିଲେ ।

ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଆବେଦନରେ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଫଳରେ ହେଉଥିବା କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଡିଗ୍ରୀକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନଟିର ଫସଲ କରିବା ସମୟରେ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିତା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ତତ୍କାଳୀନ କୁଳପତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ କେତେକ ପ୍ରତିକୂଳ ମତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ମତବ୍ୟକୁ ହଟାଇବା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସଂଲଗ୍ନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: 1. ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆସୁଥିବା ଜଣେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରି କେବଳ ସଫା ହାତରେ ଆସିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୃଦୟ, ସ୍ୱଚ୍ଛ ମନ ଏବଂ ଏକ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତରଦାତା, ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଜଣେ ଗବେଷକ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଂଶବିଶେଷ ଥିଲେ, ସେ ସେହି ନିୟମାବଳୀ ବିଷୟରେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯାହା ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପରୀକ୍ଷାର ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଖାତାଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଆଯାଏ । ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତର ଖାତାଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ । ଏତେ ବିଳମ୍ବରେ, ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ନଥିଲା ।

2. ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମତ୍ତବ୍ୟକୁ କେବଳ ଯେ ବାଦ୍ ଦିଆଗଲା ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେଉଁ କରଣ ଉପରେ ସେହି ମତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କାଟିଦିଆଗଲା ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6589/1994 ଇତ୍ୟାଦି ।

17.12.93 ତାରିଖରେ ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଡକ୍ଟ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 53/1993 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ପି. ପି. ରାଓ ଏବଂ କେ. ରାମ କୁମାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏସ୍. ଶିବ ସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ ଏବଂ ଆର୍. ଏ. ପେରୁମଲ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କ ପାଇଁ ।

ସି. ସୀତାରାମାହା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦା ଧର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଉଭୟ ମାମଲାରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ସ.ଏଲ.ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 2828/94 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଦେଖାନୀ ଆବେଦନର ଆବେଦନକାରୀ କେ. ଆର. ଶ୍ରୀନିବାସ, ଆନ୍ତ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 53/1993 ରେ 17.12.1993 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୋଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଡକ୍ଟର ଆର.ଏମ୍. ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁକ୍ଷେପ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2082/1991 କୁ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଆନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ତତ୍କାଳୀନ କୁଳପତି କେ. ଆର. ଶ୍ରୀନିବାସଙ୍କ ପିତା ପ୍ରଫେସର କେ. ଭି. ରମଣାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେତେକ ପ୍ରତିକୂଳ ମତ୍ତବ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏସ୍. ଏଲ୍. ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 2392/94 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଆବେଦନ ସାମିତ..... ସେହି ସମସ୍ତ ମତ୍ତବ୍ୟକୁ ବଦଳେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରେ ।

ଆମେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାରୁ ବିରତ ରହୁଛୁ, କାରଣ ଆମେ ଏକ ପ୍ରକାରର ଅସହଜତା ଏବଂ ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ କରିଛୁ ଯେଉଁଥିରେ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଏଭଳି ଏକ ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ଚାରିଆଡୁ କୋଣଠେସା ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ତଥ୍ୟର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା ।

1988 ମସିହାରେ ପ୍ରଫେସର କେ. ଭି. ରମଣ ଆବେଦନକାରୀ ଆନ୍ଧ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପୁଅ କେ. ଆର. ଶ୍ରୀନିବାସ ଆବେଦନକାରୀ, ମେରାଇନ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ସ୍ନାତକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରେ ବସିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଘୋଷିତ ଫଳାଫଳରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ସେ ସେଥିରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତିର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ତିନୋଟି ବିଷୟ ସହ ଜଡ଼ିତ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତର ଖାତାର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ ପାଇଁ ସେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତାରିଖରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

1. ଶିକ୍ଷା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଏବଂ ପରିଚାଳନା,
2. ଉତ୍ପାଦନ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା II ଧାତୁବିଜ୍ଞାନ, ଏବଂ
3. ଡିଜାଇନ୍ ଏବଂ ମେସିନ୍ ଏଲିମେଣ୍ଟ ପାର୍ଟ II

ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ ଫଳାଫଳ ତାଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଅଙ୍କ ଆଣିଦେଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ କେ. ଆର. ଶ୍ରୀନିବାସ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ବି. ଇ. ମେରାଇନ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂରେ ଡିଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ସେ ଏକ ସମ୍ମାନଜନକ ଚାକିରି ପାଇଥିଲେ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । କୁଳପତିଙ୍କ ନିଜ ପୁଅ ପ୍ରତି ଥିବା ସ୍ୱାର୍ଥ କାରଣରୁ ଫଳାଫଳରେ ହେରଫେର କରାଯାଇଥିବା ନେଇ ଏକ ପ୍ରବଳ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଫଳାଫଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅନିୟମିତତା ଏକ ଦୁର୍ନୀତିରେ ପରିଣତ ହେବା ପରେ, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଏକ ତଦନ୍ତ ଆୟୋଗ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏମିତି ଦୁଇ ବର୍ଷ ବିତିଗଲା । ଏହା 1991ମସିହାର କଥା, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ଡକ୍ଟର ଆର.ଏମ. ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁକ୍ଷେପ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, ସେ କେବଳ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲା ଭିତ୍ତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଫଳକୁ ଆପଣ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଖରେ ଉତ୍ତରଖାତାଗୁଡ଼ିକର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା, କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅନିୟମିତତା ଯୋଗୁଁ ଏଭଳି ଫଳାଫଳ ହାସଲ କରାଯାଇପାରି ନଥାନ୍ତା, ଏବଂ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଫଳରେ ହେରଫେର କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ସେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ସନ୍ଦେହର ବାତାବରଣକୁ ଆଗେଇ ନେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଓଲଟାଇ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଫଳରେ ହେରଫେର କରାଯାଇଛି । ତେବେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଡିଗ୍ରୀକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ବାତିଲ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସହ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ ।

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 15, 1994 ରେ ଏହି ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ଆମେ ଉତ୍ତର ଖାତା ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ଉପରେ ଏକ ନଜର ପକାଇବା ପାଇଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେଉଁଥିରେ ପରୀକ୍ଷା ଫଳରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ,

ଆଜି ଆମର ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ସହିତ ଉତ୍ତରଖାତାଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଓକିଲଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛୁ । ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ଆଶା କରି, ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କର ଏକ ତାଲିକା ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କହିଛୁ, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଠିକଣା ଏବଂ ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ ଉଭୟ ଆବାସିକ ଏବଂ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ରହିଥିବ, ଯାହାଫଳରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବୁ । ଆମନ୍ତ୍ରିତ ଶିକ୍ଷାବିତମାନଙ୍କୁ ନେଇ, ପ୍ରଥମ ମୂଲ୍ୟାୟନରେ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ସଂଶୋଧନଟି ଭୁଲ ଥିଲା କି ନାହିଁ, ତାହା ନିଜେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ କାରଣଟି ଥିଲା, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆନ୍ତ୍ରପ୍ରଦେଶରୁ ଦିଲ୍ଲୀ ଭଳି ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ରଖିବା । ଆମେ ଆଶା କରିଥିଲୁ ଯେ ଆମେ ଏହି ଉପାୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବୁ । ତେବେ ଆମର ଆଶା ଧୂଳିସାତ ହୋଇଯାଇଛି କାରଣ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆଗତ ହେବାର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ 14.8.1989 ରେ ଉତ୍ତର ଖାତାଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏବେ ଆମେ ନିଜକୁ କୋଣଠେସା ହୋଇଥିବା ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ଏବଂ ଏହି ସମାପ୍ତ ହୋଇସାରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛୁ । ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଧାରାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା । ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛି ସବୁକିଛି ଧ୍ୟାନ କରିଦେବା । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ 1991 ମସିହାକୁ ବାଛିଥିବାରୁ ଏବଂ ସେତେବେଳକୁ ଉତ୍ତରଖାତାଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ ହୋଇସାରିଥିବାରୁ ଆମେ ଦୁଃଖିତ, ତଥାପି ଆମେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିକଳ ଆପଣାଇବାକୁ ଶ୍ରେୟଙ୍କର ମଣିବୁ । ତାଙ୍କର ଉତ୍ତର ଖାତାଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ପରେ, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀନିବାସଙ୍କର ଥିବା ଏକମାତ୍ର ଆଶା ଧୂଳିସାତ ହୋଇଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ଏହି ନିରାଶାକୁ, ଆମର ବାକି ରହିଥିବା ପରିସ୍ଥିତିର ନିୟନ୍ତ୍ରକ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ହେବ । .

ଏହା ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ, ଯେଉଁ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲା ଦାୟର କରିଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ନ୍ୟାୟ ଚାହାନ୍ତି, ସେ କେବଳ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭଳି ସ୍ୱଚ୍ଛ ହାତରେ ଆସିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ସ୍ୱଚ୍ଛ, ମନ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଡଃ. ଆର୍. ଏମ୍. ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର, ଯିଏ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଜଣେ ଗବେଷକ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଂଶବିଶେଷ ଥିଲେ, ସେ ସେହି ନିୟମାବଳୀ ବିଷୟରେ ଜାଣି ନଥିଲେ ଯାହା ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପରୀକ୍ଷାର ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଖାତାଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଆଯାଏ । ଆମେ ଅନୁମାନ କରିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ଡଃ. ଆର୍. ଏମ୍. ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର, ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀନିବାସଙ୍କ ଉତ୍ତର ଖାତାଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟରେ ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ । ଯଦି ଆମର ଏହି ଧାରଣା ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେହି ବିଳମ୍ବିତ ସମୟରେ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ମାମଲା ନେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ଡଃ. ଆର୍. ଏମ୍. ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମେ ଶ୍ରୀନିବାସଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, 17.12.1993 ତାରିଖରେ ଡଃ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 53/1993 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶର ମୂଳ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଂଶକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରୁଛୁ, ଏହା ସହିତ ଏହି କାରଣ ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ାଯାଉଛି ଯେ, ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ଡଃ. ଆର୍. ଏମ୍. ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନଥିଲା । ଏହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟରେ ପ୍ରଫେସର କେ. ଭି. ରମଣାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମତବ୍ୟକୁ

କେବଳ ଯେ ବାଦ୍ ଦିଆଗଲା ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଯେଉଁ କରଣ ଉପରେ ସେହି ମତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କାଟିଦିଆଗଲା । ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହା ହେଉଛି ଉଭୟ ଆବେଦନର ଅନ୍ତିମ ଫଳାଫଳ । ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।